

Переливчасто гуркоче
Трактор на лану:
Ллється, ллється із сівалки
Зерно в борозну.

Проросте воно й запахне
Полям, чебрецем,
Стане в мамі під руками
Теплим буханцем.

Дасть мені матуся скибку:
— Хлопчику, гляди,
Ти ж на вулицю гуляти
З хлібом не іди!

Бо упустиш ненароком,
Стопчеш чобітьми.
В буханець отой пахучий
Душу вклали ми;

Не спочили, недоспали
Влітку й восени.
То ж не кривди хліба, синку,
Крихти не зрони!